

Sygn. akt VPz 63/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko Spółdzielni (...) w L. w likwidacji

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 12 listopada 2013 roku

Sygn. akt IV P 251/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił wniosek Spółdzielni (...) w L. o zwolnieniu od opłaty od apelacji.

W uzasadnieniu powołał się na przepis art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zgodnie z którym sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

W ocenie Sądu, strona pozwana nie wykazała, że nie jest w stanie ponieść kosztów opłaty sądowej od apelacji w kwocie 30 zł. Fakt, że strona pozwana jest w trudnej sytuacji finansowej, ma opóźnienia w wypłacie wynagrodzeń dla pracowników i zadłużenie względem ZUS, a jej majątek nie wystarczyłby na przeprowadzenie postępowania upadłościowego i zaspokojenie wierzycieli nie przesądza jeszcze, że wniosek jest zasadny. Ze złożonych do akt sprawy dokumentów wynika bowiem, że strona pozwana nadal prowadzi działalność i osiąga przychody nie tylko z działalności produkcyjnej, lecz także z tytułu umów najmu i dzierżawy.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych znajduje zastosowanie w sytuacjach wyjątkowych. Koszty sądowe nie stanowią „gorszej” kategorii wydatków, z których uiszczania można zrezygnować, lub też odłożyć je w czasie, uznając za priorytet zaspokojenie innych wierzycieli, bądź też własnych potrzeb. Strona powinna liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów związanych z uczestnictwem w procesie sądowym i gromadzić niezbędne na ten cel środki z

przychodów uzyskanych w dłuższym okresie. W ocenie Sądu, skoro strona pozwana prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga przychody, a pozew w tej sprawie otrzymała w dniu 11 lipca 2013 r., to w ocenie Sądu, zgromadzenie kwoty 30 zł. na opłatę sądową od ewentualnej apelacji nie przekraczało jej możliwości.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana. Domagała się jego zmiany poprzez zwolnienie jej od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od apelacji.

Wskazywała, iż wbrew ocenie Sądu I instancji nie jest w stanie uiścić kosztów sądowych w sprawie mimo, iż obiektywnie nie są one wysokie. Nie posiada bowiem majątku, ani tym bardziej wierzytelności, które umożliwiłyby jej uiszczenie opłaty od apelacji. Mnogość spraw w których jest stroną czyni koszty konieczne w tych sprawach do uiszczenia istotną pozycją w budżecie strony pozwanej.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne. Trafnie wskazał Sąd I instancji art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jako podstawę rozstrzygnięcia wniosku. Trafnie również ocenił, iż wniosek ten nie powinien być uwzględniony.

Użyty w wyżej wskazanym przepisie zwrot „brak dostatecznych środków na uiszczenie kosztów” jest pojęciem nieostrym podlegającym ocenie w każdej rozpoznanej sprawie. Przyjmuje się, iż okoliczności uzasadniające zwolnienie muszą istnieć w chwili orzekania. Powinny jednak obrazować status materialny osoby prawnej w szerszej perspektywie czasowej. Tylko przejściowy brak środków na pokrycie opłaty sądowej nie uzasadnia zwolnienia. Przy ocenie wniosku uwzględnić należy wysokość opłaty, o zwolnienie od uiszczenia której strona się ubiega.

W przypadku strony pozwanej istotą pozostaje również okoliczność, iż w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą z której osiąga przychody. Takim przychodem jest chociażby uzyskiwanie wpływu z tytułu wynajmowania pomieszczeń w budynku przy ul. (...) w L..

Procesy sądowe zaś i to zarówno te w których podmiot gospodarczy występuje w charakterze strony wszczynającej postępowanie jak i te, w których występuje po stronie pozwanej są nieodzownym elementem obrotu gospodarczego. Wydatki na opłaty sądowe związane z tymi procesami nie należą do gorszej kategorii wydatków. Ze względu na ich efektywność w niektórych sytuacjach uiszczone winny być nawet w pierwszej kolejności.

W rozpoznawanej sprawie od czasu wydania zaskarżonego wniesioną apelacją wyroku (od dnia 13.08.2013 roku) upłynął już wystarczająco długi okres czasu, aby z osiągniętych w tym czasie przychodów można było przeznaczyć kwotę 30 zł na opłacenie wniesionej apelacji.

W świetle uwag przedstawionych wyżej wniosek jakoby strona pozwana nie miała dostatecznych środków na uiszczenie opłaty od apelacji, nie jest uzasadniony.

Zaskarżone postanowienie odpowiada więc prawu. Wniesione zażalenie podlegało w takiej sytuacji oddaleniu na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc.